

Księga Kapłańska

Rozdział 2

1. A gdyby ktoś chciał przynieść WIEKUITEMU ofiarę z pokarmów, niech jego ofiarą będzie przednia mąka. Poleje ją oliwą, nałoży na nią kadzidła 2. i przyniesie ją do synów Ahrona, kapłanów. A on z niej nabierze pełną swoją garść mąki oraz oliwy z całym jej kadzidłem, i ten „znak przypomnienia” puści z dymem na ofiarnicy. To jest ofiara ogniowa, zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. 3. Zaś pozostałość z owej ofiary będzie dla Ahrona oraz dla jego synów; to jest święte świętych z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO. 4. A jeżeli przyniesiesz ofiarę z ciasta wypieczonego w piecu, niech to będą praśne kołaczki z przedniej mąki, zaczynione w oliwie; albo praśne oładki posmarowane oliwą. 5. Zaś jeśli ofiarą z pokarmów będzie twoja ofiara z patelni z przedniej mąki zaczynionej w oliwie niechaj to będzie praśne. 6. Rozdrobnisz ją na kawałki oraz polejesz oliwą; to jest ofiara z pokarmów. 7. A gdy ofiarą będzie twoja ofiara z tygla to niechaj będzie przyrządzona z przedniej mąki z oliwą. 8. Zatem przyniesiesz WIEKUITEMU ofiarę z pokarmów, która została przyrządzona z tych rzeczy. Przedstawia ją kapłanowi i odniesie ją na ofiarnicę. 9. Kapłan zdejmie z ofiary „znak przypomnienia” i puści ją z dymem na ofiarnicy; to jest ofiara ogniowa, zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. 10. Zaś pozostałe z ofiary będzie dla Ahrona oraz dla jego synów; to jest święte świętych z ogniowych ofiar WIEKUISTEGO. 11. Niech żadna ofiara z pokarmów, którą będziecie przynosić WIEKUITEMU, nie będzie przyrządzana z kwaszonego; jako ofiarę ogniową WIEKUITEMU nie puścicie z dymem żadnego zakwasu oraz żadnego miodu. 12. Jako ofiarę z pierwocin możecie to przynosić WIEKUITEMU, ale nie wejdą na ofiarnicę jako przyjemny zapach. 13. Każdą twoją ofiarę z pokarmów posolisz solą; nie pozbawisz twojej ofiary soli przymierza twojego Boga; przy każdej twojej ofierze zaofiarujesz także sól. 14. A jeżeli przyniesiesz WIEKUITEMU ofiarę z pierwocin przynieś w darze z twoich pierwocin suszone nad ogniem kłosa świeżą krupę. 15. Nalejesz na nią oliwy oraz nałożysz na nią kadzidła; to jest ofiara z pokarmów. 16. A kapłan puści z dymem „znak przypomnienia” z tej krupy i z jej oliwy, z całym jej kadzidłem. To jest ofiara ogniowa dla WIEKUISTEGO.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012